

[Adam Møller.]

personel, det drejer sig om. Og de ganske få promise, der eventuelt kunne blive tale om, fortjener ikke bedre, end at man ikke ved lovgivningen tager hensyn til dem.

Det var den militære straffelov. Hvad angår militær retsplejelov, vil også jeg fraråde, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1 og 3 med samme begrundelse, som hr. Hans Toft har fremført.

Hvad angår den resterende del af den militære retsplejelov, beklager jeg, at ministeren ikke har haft styrke til at fastholde sit eget oprindelige forslag. Jeg kan nemlig heller ikke for mit vedkommende tiltræde ændringsforslag nr. 4 på grund af det disciplinarnævn, som indføres med dette ændringsforslag. Forholdet er jo det, at disciplinarmidler er noget i forsvaret meget hyppigt forekommende — det forekommer i tusindvis af tilfælde — hvilket ikke er så mærkeligt, da det drejer sig om et personel på ca. 40.000 om året, der passerer igennem forsvaret. Der vil selvfølgelig derfor om midler, der anvendes for småforseelser, som der her er tale om, være tale om et betydeligt antal. Det er også derfor meget milde reaktioner, der er tale om. Der er f. eks. tale om belæring, om tilrettevisning, der kan være tale om efterydelse i en del af fritiden eller om en vagt uden for orden. Det er altså forholdsvis små reaktioner, men alligevel har man en meget omfattende kontrol allerede således, som ministerens forslag forelår. Det normale er jo, at et sådant disciplinarmiddel ikendes af en kompagnichef, og så er der 4 instanser, der skal føre selvstændig kontrol med, at man nu har ikendt dette disciplinarmiddel efter reglerne og på retfærdig måde, det er nemlig afdelingschefen, det er rettergangschefen, det er auditøren, og det er generalauditøren, 4 meget højtlønnede embedsmænd, som har store stillinger og megen kompetence, men som altså skal kontrollere dette.

Efter det oprindelige forslag fra ministeren er der yderligere truffet en bestemmelse om, at den, der er pålagt et disciplinarmiddel, selv kan forlange sagen forelagt rettergangschefen til afgørelse. Det vil altså sige, at man normalt kan komme til en regimentschef eller anden højere chef og bede vedkommende om at tage stilling til den. Hvis man stadig ikke er tilfreds med afgø-

relsen, kan man få sagen for et ankenævn, og et ankenævn er jo sammensat på en sådan måde, at der er 3 medlemmer, hvor den ene skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes som landsdommer, og de øvrige medlemmer er generalauditøren og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Foruden disse instanser indfører man nu et disciplinarnævn, og dette disciplinarnævn skal træde sammen, når det ønskes af en, der er ikendt et disciplinarmiddel. Det kommer til at bestå af en auditør som formand samt to andre medlemmer, en befalingsmand — vel normalt en officer, det forudsættes der i de bemærkninger, der er til det — og en af samme grad som den pågældende. Det bestemmes, at dette disciplinarnævn naturligvis skal undersøge sagerne med vidneførelse og andre ting, således at det er temmelig mange mennesker, man sætter i sving på denne måde.

Selv om man således som jeg og de andre medlemmer i den konservative gruppe, på hvis vegne jeg også taler her, i høj grad er tilhænger af retsbeskyttelse, så må vi sige, at den havde ministeren sikret allerede med sit oprindelige forslag og sikret den rigeligt. Man kan også overdrive alting, man kan jo dog skyde spurve med kanoner, og der er her tale om ikke en dobbelt administration, men i virkeligheden en syvdobbel administration for at bedømme f. eks. en irettesættelse eller en omstilling på grund af et snavset gevær. Det synes jeg er spild af statens penge, spild af en række tjenestemænds tid og nogle omkostninger, som overhovedet ikke har relation til, hvad vi gør i det civile liv. Hvis en soldat er kommet 5 minutter for sent og han som disciplinarmiddel får en mundtlig tilrettevisning, kan han altså sætte disse 7 instanser i sving med store omkostninger og lange rejser for auditører. Men hvis han så går ud af kasernen og går hen til sin parkerede bil og er kommet 3 minutter for sent dér, ja, så sidder der en plakat på ruden om, at han skal betale 80 kr. i bøde, og det er fuldkommen håbløst for manden at prøve på at få lavet denne afgørelse om. Hvis han er glemsom, hvis han f. eks. har været ude på skydebanen i regnvejr og har glemt at vedligeholde sit gevær, smøre det ind, og det så som disciplinarmiddel bliver pålagt ham at møde om aftenen med geværet rengjort, anvende en halv time til